

Sprawozdanie

komisji kultury krajowej o przedłożeniu Wydziału krajowego, tyczącego się potrzeby pomnożenia w kraju liczby weterynarzy.

Wysoki Sejmie!

Uchwałą z dnia 21. września 1874 przekazała Wysoka Izba komisji kultury krajowej sprawozdanie Wydziału krajowego o potrzebie pomnożenia w kraju liczby weterynarzy.

Potrzeba zaopatrzenia kraju w odpowiednią ilość weterynarzy powiatowych uznają wszyscy chodowcy w kraju, uznaje ją pan Minister rolnictwa w swym reskrypcie do c. k. Namiestnictwa, a podnosi tę potrzebę Wydział krajowy w swem sprawozdaniu wyczerpującem i popartem wymownemi datami i cyframi statystycznymi.

Nie powinno więc zachodzić pytanie o konieczności pomnożenia liczby weterynarzy, może stać tylko przed nami do rozwiązania kwestya, czyim kosztem, czy skarbu państwa czy funduszu krajowego, ma być pokryty rzeczony wydatek, gdyż p. Minister w swym reskrypcie do c. k. Namiestnictwa wspomina o opędzeniu tych kosztów przez fundusz krajowy.

Zwracając się do dat statystycznych, o których powyżej była mowa, pierwszy rzut oka przekonywa, że z pomiędzy krajów Monarchii, Galicya największą ilość tak koni jak bydła produkuje i zaopatruje niemi targi zachodniej Europy, a przedewszystkiem Austryackie — dalej że Galicya jest także szlakiem, którym Rossya wyprowadza wychodowane bydło.

Interesem więc i obowiązkiem całego państwa jest chronić Galicyę od zarazy, która tak rozciąglą a suchą granicą rossyjską zawleczoną do nas bywa przez handel importowy.

Interesem więc i obowiązkiem całego państwa jest utrzymywać i podnosić wszelkimi środkami chów koni i bydła w kraju zaopatrującym inne prowincye Monarchii w najważniejszy artykuł do życia jako też w siły robocze.

Zresztą Ustawa państwowa z dnia 30. kwietnia w §. 6. orzeka najwyraźniej, że na koszt państwa mają być ustanowieni powiatowi weterynarze.

Toż samo orzekła w Maju b. r. komissya Rady państwa, która na wniosek posła Schoenerera obradowała nad zarządzeniem środków przeciw zarazom na bydło.

Obowiązkom zaś swoim kraj zadosyć uczyni zupełnie przez założenie szkoły weterynaryi, nie szczczędząc znacznych kosztów do 100.000 zł. sięgających.

Zważywszy tedy wszystkie tu przedstawione powody, odwołując się także do sprawozdania Wydziału krajowego, komisya kultury krajowej przedkłada Wysokiej Izbie do uchwały rezolucyę pod I. zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego, dodając tylko ustęp 2. ułatwiający wprowadzenie w życie dla kraju tak ważnej instytucyi.

Wysoki Sejm raczy uchwalić następną rezolucyę

Wzywa się c. k. Rząd

1. ażeby stósownie do postanowień §. 6. ustawy z dnia 30. kwietnia 1870 i ze względu na wykazaną niedostateczność dotychczasowych środków ochronnych przeciw zarazie bydłowej ustanowił w królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem w jak najkrótszym czasie odpowiednią liczbę systemizowanych posad rządowych weterynarzy powiatowych;
2. aby w braku chwilowym dostatecznej ilości weterynarzy dla wszystkich powiatów, najsamprzód obsadzone były posady weterynarzy w powiatach wzdłuż granicy leżących od Krakowa ku Bukowinie.

Przewodniczący

Włodzimierz Dzieduszycki.

Sprawozdawca

Stefan Zamojski.